

רשומות

הצעות חוק

10 במרס 1980

1442

כ"ב באדר תש"ם

עמוד

156

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 39), תש"ם-1980

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 39), תש"ם-1980

תיקון סעיף 1 1. בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968¹ (להלן - החוק העיקרי), בהגדרת "ילד", במקום "ולמעט נערה נשואה, זולת אם היא נמנית עם סוג מקרים שנקבע בתקנות" יבוא "ולמעט נער ונערה נשואים".

תיקון סעיף 5 2. בסעיף 5 לחוק העיקרי -

(1) בהגדרת "אלמנה", בסוף פסקה (2) יבוא "פסקה זו לא תחול על אשה שבעת פטירתו של המבוטח שולמה בעדה תוספת תלויים לפי סעיפים 11 או 12לז";

(2) במקום הגדרת "אלמן" יבוא:

"אלמן" - מי שהיה בן-זוגה של המבוטחת בשעת פטירתה, כל עוד יש עמו ילד או הכנסתו אינה עולה על הסכום המתקבל לפי פרט 1 של לח ב, להוציא -

(1) מי שהיה בן-זוגה פחות משנה, ואם הוא בן חמישים וחמש ומעלה - פחות מחצי שנה;

(2) מי שבחמש השנים האחרונות שלפני פטירת המבוטחת היה נפרד ממנה שלוש שנים לפחות וככללן שנים עשר חדשים שלפני פטירת המבוטחת;

דברי הסבר

סעיף 1 לפי הגדרת ילד שבסעיף 1 לחוק העיקרי נחשב נער כילד גם אם הוא נשוי, בעוד שנערה נשואה אינה נחשבת כילד אלא במקרים שנקבעו בתקנות. מוצע לקבוע כעקרון שנער או נערה נשואים לא ייחשבו כילד לענין החוק.

סעיף 2 (1) זכאותה של אשה לקיצבת שאירים מכוח בעלה מותנית בכך שהיא לא חיתה נפרדת ממנו טרם פטירתו.

התיקון המוצע בא לראות אשה כאלמנה גם אם חיתה בנפרד מבעלה ערב פטירתו באותם המקרים שבהיו היא קיבלה תוספת תלויים מכוחו.

(2) מוצע לראות כאלמן, לענין ביטוח שאירים, גם מי שהיה ביום פטירת אשתו בן 55 ומעלה, אף אם היה

לפי סעיף 5 לחוק העיקרי, נחשב בן זוג לאלמן רק אם יש עמו ילד. הוראת הסעיף האמור קובעת גם שילדו של מבוטח ייחשב כילד אם מלאו לו 18 שנה, בתנאי שעיקר זמנו מוקדש לסיוע לימודים על-יסודיים או שהוא משרת בשירות סדיר בצה"ל, כמפורט בפסקאות (2) ו-(3) של הגדרת "ילד" שבאותו סעיף. ייתכן מצב, שבעת פטירת מבוטח מלאו לילדו 18 שנה והוא טרם החל בשירות סדיר בצה"ל, או שחלה הפסקה בלימודיו, ולפיכך

¹ ס"ח תשכ"ח, עמ' 108; תשל"ט, עמ' 149; ה"ח 1363, תשל"ח, עמ' 318; 1387, תשל"ט, עמ' 100; 1417, תש"ם, עמ' 10.

בן-זוג של מבוטחת שבשעת פטירתה היה עמו ילד שמלאו לו שמונה עשרה שנה אך לא נתקיימו בו התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) של הגדרת "ילד", ייחשב כאלמן מהיום שבו נתקיים בילד תנאי מהתנאים האמורים;

(3) בהגדרת "ילד", פסקה (4) – בטלה.

3. בסעיף 12א לחוק העיקרי, במקום "ובלבד שסכום הקיצבה לאחר הניכוי עולה על 10% ממנה" יבוא "ובלבד שסכום הקיצבה לאחר הניכוי לא יפחת מסכום השווה ל-10% מסכום הקיצבה לפי סעיף 11(א)".

4. בסעיף 15(א) לחוק העיקרי, בפסקה (1), המלה "רצופים" – תימחק.

5. (א) בסעיף 17(1) לחוק העיקרי –

(1) בפסקת משנה (ב), המלים "או שאינה מסוגלת לכלכל עצמה" – יימחקו;

(2) במקום פסקת משנה (ג) יבוא:

"(ג) אם לא מלאו לה 65 שנים – הכנסתה אינה עולה על הסכום

המתקבל לפי פרט 1 של לוח ב';"

(ב) בסעיף 17(3) לחוק העיקרי –

(1) פסקת משנה (א) – בטלה;

(2) במקום פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ב) מלאו לו 70 שנה;"

6. בסעיף 21(א) לחוק העיקרי, פסקה (1)(ג) – בטלה.

דברי הסבר

לפי הרכב המשפחה. כך תורחב הזכות לקבלת קיצבת זיקנה יחסית למבוטח שיש לו תלויים.

4 סעיף 4 בהתאם לסעיף 15(א) לחוק העיקרי, תקופת האכשרת המזכה בקיצבת זיקנה היא 60 חדשים רצופים מתוך 10 שנים. מוצע לבטל את התנאי ש-60 החדשים חייבים להיות רצופים.

5 סעיף 5 לפי המצב הקיים היום, נחשב בן זוג לתלוי בבן-זוגו לצורך תשלום תוספת לקיצבת זיקנה, בין היתר אם מלאו לו 65 שנה – בגבר ו-60 שנה – באשה, וזאת אף אם יש לבן-זוגו תלוי הכנסות. מוצע להעלות את גיל הגבר שייחשב לתלוי, ללא בדיקת הכנסותיו, ל-70 שנה, ואת גיל האשה ל-65 שנים.

6 סעיף 6 ראה הסבר לסעיף 2(3).

לא נחשב בן הזוג לאלמן, וזאת אף אם במועד מאוחר יותר נתמלאו באותו ילד תנאי מתנאי הפסקאות האמורות. מוצע איפוא לקבוע, שהחל מהמועד שבו התמלאו בילד התנאים שבפסקאות (2) או (3) ייחשב בן-הזוג לאלמן ויהיה זכאי לקיצבת שאירים.

(3) ההוראות לגבי ביטוח זיקנה וביטוח שאירים, המקנות זכויות למי שאינו מסוגל לכלכל עצמו, הוכנסו לפני הנהגת ביטוח נכות. עם הנהגת ביטוח נכות, מוצע לבטל את ההוראות המתייחסות למקרים אלה, הכלור-לים בביטוח נכות, וזאת כדי למנוע כפילויות.

3 סעיף 3 מוצע להעמיד את הסכום המינימלי שהמוסד משלם למי שזכאי לקיצבת זיקנה יחסית, בגלל ניכוי הכנסה, על סכום אחיד השווה ל-10% מקיצבת זיקנה ליחיד, במקום 10% מסכום הקיצבה המשתלם

תיקון סעיף 22 (א) כסעיף 22(א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (3) יבוא:
"60 חדשים, בין שהם רצופים ובין שאינם רצופים, בעשר השנים האחרונות לפני תאריך הפטירה";

(ב) כסעיף 22(ב) לחוק העיקרי -

- (1) בפסקה (1), המלה "לראשונה" - תימחק;
- (2) פסקה (5) - בטלה.

תיקון סעיף 23 בסעיף 23 לחוק העיקרי, האמור בסעיף קטן (ג) יסומן (ד) ולפניו יבוא:

"(ג) נפטר בעלה של האלמנה מהנישואין החדשים והיא מקבלת קיצבת שאירים מכוחו, ישולם לה השיעור השני של המענק, אף אם טרם חלפו שנתיים מיום נישואיה מחדש; המענק יחושב על בסיס שיעור הקיצבה שהיתה משתלמת לה בעד החודש שבו נפטר בעלה כאמור, לולא נישאה מחדש."

9. אחרי סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא:

25. מבוטח שהניח אהריו ילדים מנישואין קודמים שאינם נמצאים עם האלמנה, יהיו שני הילדים הראשונים מכל גישואין כאמור זכאים לקיצבה לפי סעיף 21 (א2).

10. במקום סעיף 26 לחוק העיקרי יבוא:

26. אלמנה הזכאית למענק לפי סימן זה שלא עקב נישואיה, שוב לא תהא זכאית לקיצבה בזכותו של אותו מבוטח, ואולם -

ד ב ר י ה ס ב ר

מקבלת קיצבת שאירים מכוחו, אין הצדקה לעכב עוד את תשלום השיעור השני של המענק, ומוצע לשלמו כמועד פטירת הבעל.

9. לפי המצב כיום, אין אפשרות לשלם קיצבת שאירים בעד יותר משני ילדים. מוצע לאפשר תשלום קיצבת שאירים גם לשני ילדים שנמצאים עם אלמנת המבוטח וגם לשני ילדים שנמצאים עם גרושתו של המבוטח שנפטר, באופן שבכל יחידה משפחתית נפרדת, שיש בה ילדים של מבוטח, יהיו שני הילדים הראשונים שלו זכאים לקיצבת שאירים.

10. ראה את הפסקה השניה שבדברי החסבר לסעיף 2 (2).

מוצע להחיל אותו עקרון גם לגבי אלמנה שהיתה זכאית למענק והיתה זכאית לקיצבת.

7. (1) לתקופות האכשרה המזכות בוגמלת שאירים והמפורטות בסעיף 22 מוצע להוסיף סוף חלופה, שלפיה גם תקופת ביטוח של 60 חדשים מתוך 10 השנים שקדמו לפטירת המבוטח תיחשב כתקופת אכשרה.

(2) לפי התוראה שבסעיף 22(ב) (1) לא גדרשת תקופת אכשרה, לענין ביטוח שאירים, אם טרם מלאה שנה מהיום שהמבוטח נעשה לראשונה תושב ישראל ועד לפטירתו. מוצע שפטור זה יהול לגבי מבוטח שנעשה תושב ישראל אף שלא לראשונה.

8. סעיף 23 לחוק העיקרי קובע, כי אלמנה הזכאית לקיצבת שאירים הנישאת מחדש, פוקעת זכותה לקיצבת, והמוסד משלם לה מענק בשני תשלומים: האחד - עם נישואיה מחדש, והשני - כתום שנתיים אחרי הנישואין. במקרה שבעלה של האשה המוגישה שואין החדשים נפטר תוך שנתיים מיום הנישואין, והאשה

- (1) אלמנה שילדה לו ילד אחרי מותו תהיה זכאית לקיצבה החל מיום פטירתו של המבוטח, והמענק ששולם לה ייוקף על חשבון הקיצבה המגיעה לה;
- (2) אלמנה או אלמן, שאחד התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) של הגדרת "ילד" שבסעיף 5 מתקיים בילד אחרי מותו של המבוטח, יהיו זכאים לקיצבה החל מהיום שבו נתקיים בילד אותו תנאי, והמענק ששולם להם ייוקף על חשבון הקיצבה המגיעה להם."

ביטול סעיף 26א

11. סעיף 26א לחוק העיקרי – בטל.

תיקון סעיף 27

12. בסעיף 27(א) לחוק העיקרי, בסופו יבוא "בכפוף להוראות אלה:

- (1) חזרה האלמנה להיות זכאית לקיצבה תוך 18 חודשים מהיום שבו פקעה זכותה לקיצבה עקב גישואיה – ייוקף על חשבון הקיצבה החלק השמונה עשר מהשיעור הראשון של המענק כפול במספר החודשים שבעדם מגיעה לה קיצבה בתקופת 18 החודשים האמורים;
- (2) חזרה האלמנה להיות זכאית לקיצבה אחרי תום 18 חודשים ולפני תום שנתיים מהיום שבו פקעה זכותה לקיצבה עקב גישואיה – לא ייוקף השיעור הראשון של המענק על חשבון הקיצבה;
- (3) חזרה האלמנה להיות זכאית לקיצבה לאחר תום שנתיים ולפני תום שלוש שנים מהיום שבו פקעה זכותה לקיצבה עקב גישואיה – ייוקף על חשבון הקיצבה החלק השמונה עשר מהשיעור השני של המענק כפול במספר החודשים שבעדם מגיעה לה קיצבה בתקופת 18 החודשים האחרונים מתוך שלוש השנים הא-מורדות;
- (4) חזרה האלמנה להיות זכאית לקיצבה לאחר תום שלוש שנים מהיום שבו פקעה זכותה לקיצבה עקב גישואיה – לא ייוקף המענק על חשבון הקיצבה."

תיקון סעיף 74

13. בסעיף 74(א) לחוק העיקרי, בפסקה (5), אחרי "על האמור בלוח ב' (להלן – אלמן)" יבוא "בן זוג של מבוטחת שבשעת פטירתה היה עמו ילד שמלאו לו שמונה עשרה שנה אך לא נתקיימו בו התנאים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) של הגדרת "ילד" שבסעיף 5, ייתשב כאלמן מהיום שבו נתקיים בילד תנאי מהתנאים האמורים."

תיקון סעיף 77

14. בסעיף 77 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) אלמנה הזכאית למענק לפי סעיף קטן (א) ואין סעיף 78 חל עליה, שוב לא תהא זכאית לקיצבה בזכותו של אותו מבוטח, ואולם –

דברי הסבר

המתחדשת. יחד עם זאת, מוצע גם להקל על אלמנה שקיצבתה חודשה לפני תום שלוש שנים מיום גישואה, על ידי כך שהיא תחזיר רק חלק יחסי של המענק, המתייחס לתקופה שבעדה היא זכאית לקיצבה.

סעיף 13 ראה הסבר לסעיף 2(2).

סעיף 14 ראה הסבר לסעיף 2(2) ולסעיף 10.

סעיף 11 ראה הסבר לסעיף 2(3).

סעיף 12 מוצע שאלמנה, שעקב גישואיה פקעה זכותה לקיצבת שאירים וקיבלה מענק, תהיה פטורה מהחזרת המענק במקרה שתחזור ותהיה זכאית לקיצבת שאירים לאחר שלוש שנים, וזאת בניגוד למצב כיום שבו בכל מקרה נוקף המענק על חשבון הקיצבה

(1) אלמנה שילדה לו ילד אחרי מותו תהיה זכאית לקיצבה החל מיום פטירתו של המבוטח, והמענק ששולם לה ייזקף על חשבון הקיצבה המגיעה לה;

(2) אלמנה שאחד התנאים האמורים בפסקאות (1) ו-(2) של הגדרת "ילד" שבסעיף 5 מתקיים בילד אחרי מותו של המבוטח, תהיה זכאית לקיצבה החל מהיום שבו נתקיים בילד אותו תנאי, והמענק ששולם לה ייזקף על חשבון הקיצבה המגיעה לה.

תיקון סעיף 78 15. בסעיף 78(א) לחוק העיקרי, בסופו יבוא "לפי ההוראות שבפסקאות (1) עד (4) של סעיף 27(א)".

תיקון סעיף 127 16. בסעיף 127 לחוק העיקרי –

(1) בהגדרת "עובד", בסופה יבוא "למעט חבר בחברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76 לפקודת מס הכנסה, ולמעט מנהל בחברה שהוא "בעל שליטה" כמשמעותו בסעיף 93(9) לפקודה האמורה;

(2) בהגדרת "שכר עבודה", אחרי "תשי"ח-1958" יבוא "(להלן – חוק הגנת השכר)", ובסופה יבוא "ולהוציא פיצוי הלנת שכר לפי החוק האמור";

(3) בהגדרת "פיצוי פיטורים", בסופה יבוא "להוציא פיצוי הלנת פיצויי פיטורים לפי חוק הגנת השכר";

(4) במקום הגדרת "חוב לקופת גמל" יבוא:

"חוב לקופת גמל" – תשלומים סוציאליים שלא הועברו לקופת גמל, להוציא פיצוי הלנת שכר לגביהם לפי חוק הגנת השכר."

ד ב ר י ה ס ב ר

(2) פיצויי ההלנה מיועדים להרתיע מעביד מלהלין את שכר העובד, וזאת על ידי הטלת פיצויים ששיעורם מגיע ל-10% בשבוע, דהיינו, כ-520% לשנה. חיוב המוסד לביטוח לאומי בתשלום פיצויי הלנה מחטיא את המטרה שלשמה נקבעו כאמור, מה גם שגורם ההרתעה אינו יעיל לגבי מעביד שהוא חדל-פרעון. בנוסף לכך, המצב הקיים, שלפיו משלם המוסד גימלה הכוללת גם פיצויי הלנה, מביא לתופעות בלתי רצויות של הנשת תביעות לפיצויי הלנה כשאין למעביד כל ענין להתגונן ופסקי-דין רבים ניתנים בהעדר הגנה. בדרך זו משלם המוסד סכומי כסף גבוהים, מעל ומעבר למגיע בשל חוב שכר העבודה, פיצויי הפיטורים או החוב לקופת הגמל, שאת תשלומם מיועד להבטיח הפרק האמור.

סעיף 15 ראה הסבר לסעיף 12. מוצע להחיל את הוראות סעיף 27(א) לחוק העיקרי גם לגבי אלמנתו של מי שנפטר מחמת תאונת עבודה.

סעיף 16 (1) מטרת פרק 3 לחוק העיקרי היא להבטיח תשלום חוב שכר עבודה או פיצויי פיטורים של מעביד לעובדו השכיר במקרה של פשיטת רגל או פירוק תאגיד. בעלי מניות בחברת מעטים, דהיינו חברה שבשליטתם של חמישה בני אדם לכל היותר, ומנהלים בחברה, שהם בעלי שליטה בחברה, מעמדם, למעשה, הינו כמעמד של עובד עצמאי או של שותף בשותפות, שעליהם לא חל הביטוח לפי פרק זה. מוצע איפוא להוציא במפורש את בעלי המניות ומנהלי החברה כאמור מהגדרת "עובד" לענין פרק זה.

2 דיני מדינת ישראל, גוטה חדש 6, עמ' 120.

17. בסעיף 127 לחוק העיקרי, אחרי "חוב שכר העבודה" יבוא "בעד 12 החדשים לכל היותר שקדמו בתכוף ליום שבו ניתן צו כאמור בסעיף 127נה".
תיקון סעיף 127נז
18. בסעיף 127נז לחוק העיקרי, אחרי "שמעבדו של העובד חייב לה" יבוא "בעד 12 החדשים לכל היותר שקדמו בתכוף ליום שבו ניתן צו כאמור בסעיף 127נה".
תיקון סעיף 127נז
19. בסעיף 127נח לחוק העיקרי, האמור בסעיף קטן (ג) יסומן (ד) ולפניו יבוא:
" (ג) סכומי המקסימום כפי ששונו כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) לא יחולו לגבי מבוטחים שהיו זכאים לגימלה לפי פרק זה מכוח צו שניתן לפי סעיף 127נה לפני תחילת השינוי."
תיקון סעיף 127נח
20. בסעיף 127סא לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
" (ה) תביעה לגימלה שהוגשה למוסד לפי סעיף זה תחברר ויחלט בה כאמור בסעיף 130."
תיקון סעיף 127סא
21. בסעיף 137 לחוק העיקרי, במקום "קיצבה בשל נכות מעבודה שדרגתה 50% לפחות, קיצבת תלויים לפי פרק ג" יבוא "קיצבה לפי פרק ג' או פרק ט' 2 בשל נכות שדרגתה 50% לפחות, קיצבת תלויים לפי פרק ג' או פרק ט' 2".
תיקון סעיף 137
22. בסעיף 143 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:
" (ו) קיבל זכאי לקיצבת נכות לפי פרק ו' 2 מענק לפי סעיף 66 או לפי סעיף 70, יהיה המוסד רשאי לנכות מקיצבת הנכות את המענק או
תיקון סעיף 143

ד ב ר י ה ס כ ר

סעיפים (1) לפי סעיף 137 לחוק העיקרי, אם נפטר אדם שהיתה משתלמת לו קיצבה בשל נכות מעבודה שדרגתה 50% לפחות או קיצבת תלויים בנפגעי עבודה, משלם המוסד לבן זוגו או לילדו מענק בסכום השווה לשכר הממוצע. מוצע להחיל הוראה זו גם על מתנדבים המקבלים קיצבת נכות לפי פרק ט' 2 לחוק העיקרי ועל התלויים בהם.

(2) סעיף 143 לחוק העיקרי מאפשר למוסד לנכות מקיצבאות שהוא משלם את התמיכה החדשית שמשלם אוצר המדינה לאותו זכאי בעד אותה תקופה שבעדה הוא מקבל קיצבת מהמוסד לביטוח לאומי. מוצע לתחיל גם הוראה זו לגבי מתנדבים או התלויים בהם, הזכאים לקיצבה לפי פרק ט' 2 לחוק העיקרי.

סעיף 22 מוצע למנוע כפל גימלאות לזכאי לקיצבת נכות לפי פרק ו' 2 לחוק, שקיבל מענק לפי סעיף 66 לחוק העיקרי בגלל נכותו מעבודה, או שקיבל מענק בדרך של היוון קיצבת נכותו מעבודה כאמור בסעיף 70 לחוק העיקרי.

סעיפים לפי המצב הקיים, אין הגבלת זמן לגבי התקופה שאליה מתייחס חוב שכר העבודה או החוב לקופת גמל. כדי לאפשר בקרה ובדיקה של נכונות התביעה, וכדי למנוע את התופעה שתובעים ישנים על זכויותיהם, מוצע שהמוסד לביטוח לאומי לא ישלם חובות המתייחסים לתקופה שקדמה לשנה אחת לפני תאריך צו הפירוק או פשיטת הקגל.

סעיף 19 מוצע להבהיר כי מקסימום הגימלה, המשור למת לעובד או לקופת גמל, הוא סכום המקסימום כפי שהוא בתוקף ביום מתן צו הפירוק או צו פשיטת הרגל נגד המעביד.

לפי סעיף 130 לחוק העיקרי הסמכות להחליט בכל תביעה לגימלה שהוגשה למד-סד נתונה לפקיד תביעות של המוסד, שתפקידו לברר את התביעה ולהחליט לגביה. מוצע להבהיר כי סמכותו האמורה של פקיד התביעות תחול גם לגבי תביעות לגימלה שהוגשו למוסד באמצעות המפרק.

חלק ממנו, הכל לפי כללים, מבחנים ודרכי חישוב שנקבעו בתקנות באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת.

- תיקון סעיף 143 ב. בסעיף 143 ב לחוק העיקרי, אחרי "לפי פרק ג" יבוא "או פרק ט'". 23
- תיקון סעיף 147 ב. בסעיף 147 לחוק העיקרי, במקום "קיצבה" יבוא "גימלה" ובמקום "הקיצבה" יבוא "הגימלה". 24
- תיקון סעיף 181 ב. בסעיף 181(ב) לחוק העיקרי, אחרי "97" יבוא "103א', 103ב". 25
- תחילה 26. (א) תחילתו של חוק זה ב-1 לחודש שלאחר פרסומו ברשומות.
(ב) הוראות סעיפים 12(1) ו-2(2), 7(א) ו-1(ב) ו-13 יחולו לגבי מי שנתאלמן ביום תחילת חוק זה או לאחריו.
(ג) הוראות סעיפים 12 ו-15 יחולו לגבי אלמנה שחזרה להיות זכאית לקיצבה ביום תחילת חוק זה או לאחריו.
(ד) הוראות סעיפים 16 עד 18 יחולו לגבי תביעות לגימלה שהוגשו למוסד ביום תחילת חוק זה או לאחריו.
(ה) גימלה לפי חוק זה לא תשולם בעד תקופה שלפני תחילתו.

דברי הסבר

סעיף 25 על פי סעיף 103א לחוק העיקרי מקבלת אשה, שאימצה ילד עד גיל עשר, תשלום בגובה הסכום השווה לדמי לידה.

לפי סעיף 103ב לחוק העיקרי, אשה שנפטרה תוך שנה מיום הלידה, משולמת בעד היילוד קיצבה מיוחדת.

מוצע לקבוע, כי תשלומים מיוחדים אלה לא יישללו או יופחתו אף אם היה פיגור בתשלום דמי ביטוח.

סעיף 24 סעיף 147 לחוק העיקרי קובע לאמור:

"147. הנמצא במאסר על פי פסק דין של בית משפט שדן אותו למאסר של שלושה חדשים או יותר, לא תשולם לו כל קיצבה בעד הזמן שהוא במאסר; אולם המוסד ישלם את הקיצבה, כולה או מקצתה, לתלויים באסיר." מוצע להחיל הוראה זו לא רק לגבי קיצבה אלא לגבי כל גימלה שמגיעה לאסיר.